

ग्रामित्रायणं (gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99) und ग्रामित्रायणि (gaṇa लि-
कादि zu P. 4, 1, 154) patronn. von ग्रामित्र.

ग्रामित्रि (von ग्रामित्र), davon adj. ग्रामित्रिय gaṇa गकादि zu P. 4, 2,
138.

ग्रामिष्ठ (2. आ + मिष्ठ) adj. superl. °तम sich gern vermengend: स
सोम ग्रामिष्ठतमः सुतो भूत् RV. 6, 29, 4.

ग्रामिषं n. Fleisch Up. 1, 46. AK. 2, 6, 2, 14. 3, 4, 204. TRIK. 3, 3, 434. H.
622 (nach dem Sch. auch m.). an. 3, 729. Hār. 53. MED. sh. 31 (m. n.).

M. 3, 123. 270. 272. 4, 28. 112. 131. 11, 166. यथा ग्रामिषमाकाशे पतिभिः
श्चापैर्भुवि । भक्ष्यते सलिले मत्स्यैस्तथा सर्वत्र वितवान् ॥ MBh. 3, 86 (=

PAṆKAT. I, 449. HIT. I, 174). 49. 1, 6725. BRĀHMAṆ. 2, 12. वटिशामिषमादाय
— मकरो यथा R. 3, 57, 7. HIT. I, 44. RAGH. 2, 59. KATHās. 22, 128. ग्रामि-

षाशिन् AK. 3, 1, 19. Da die Bewohner der Luft, der Erde und des Was-
sers (vgl. oben) mit Gier dem Fleische nachgehen, wird Alles worüber

man mit Gier herfällt, mit demselben Ausdruck bezeichnet. अद्यात्म-
रतिरासीनो निरपेक्षो निरामिषः । आत्मनैव सकृदिन सुखार्थो विचरेदिक् ॥

M. 6, 49. किं ते वेधैर्निपातितैः । अनामिषमिदं कर्म DRAUP. 8, 38. (तद्राज्यं)
द्विषामामिषतां यैषा RAGH. 12, 11. यत्स्वकृस्तेन नीयते रिपेरामिषतां प्रजाः

KATHās. 22, 211. तेषाम् — ग्रामिषत्वमगन्तुं DAÇAK. 194, 6. Die Lexicogra-
phen führen noch folgende Bedeutn. an: संभोग Genuss TRIK. H. an. MED.

लोभसंचय heftige Begierde H. an. भोग्यवस्तु Object des Genusses Up. 1,
46. MED. सुन्दराकाररूपपादि eine Sache von hübschem Aussehen H. an.

Geschenk AK. 3, 4, 225. TRIK. H. 737. MED. लभ Erlangung, कामगुण
Verlangen, Begierde, रूप Gestalt, भोजन Speise Hār. 240. — Vgl. 1. ग्राम

und ग्रामिस्.

ग्रामिषप्रिय (आ° + प्रिय) m. Reiter (ein Freund von Fleisch) RĀGAN.
im ÇKDr.

ग्रामिषी f. N. einer Pflanze, v. l. für मिसी und मिषी, BHARATA zu AK.
2, 4, 22. Davon adj. ग्रामिषीवत् gaṇa मधादि zu P. 4, 2, 86.

ग्रामिस् m. rohes Fleisch, Cadaver; Fleisch überhaupt: आ ये वयो न
वर्षत्त्यामिषि गृभीता वृद्धिर्गार्वाचि RV. 6, 46, 14. न्युद्धयते अग्निं पक्वां आ-

मिषि. — Von derselben Wurzel wie 1. ग्राम; vgl. ग्रामिष.

ग्रामीता v. l. für ग्रामिता PURUSHOTTAMA zu AK. 2, 7, 22. ÇKDr.

ग्रामीलन (von मील् mit आ) n. das Schliessen der Augen: नपनयो-
रभ्यस्तमामीलनम् AMAR. 92.

ग्रामीवत्कं (von ग्रामीवत्) adj. andringend, drängend TS. 4, 5, 9, 2.

ग्रामीवत् s. u. मीव् mit आ.

ग्रामुख (2. आ + मुख) n. 1) Beginn TRIK. 3, 2, 30. — 2) Vorspiel, Ein-
leitung SĀH. D. 131, 15. TRIK. MĀKĪH. 3, 8.

ग्रामुप m. N. eines Rohres, Bambusa spinosa Hamill. Roxb., ÇABDAK.
im ÇKDr.

ग्रामुर (von मर् [मृण्] mit आ) m. Verderber, Zerstörer: नहि ष्मो ते
शतं च न राधो वरंत्त ग्रामुरः RV. 4, 31, 9. 8, 23, 5. इतो युच्छन्नामुरः 39, 2.

तवावसा स्याम वन्वत्तं ग्रामुरः 9, 61, 24.

ग्रामुरि (wie eben) dass.: क्रत्वा वरिष्ठं वरं ग्रामुरिमुत् RV. 8, 86, 10.
SV. I, 4, 2, 4, 1 hat die Var. ग्रामुरीम् wohl nur zu Gunsten des Metrums.

ग्रामुम्बिक (von ग्रामुम्बिन्, loc. zu ग्रद्म्) adj. f. ई dortig, im Jenseits
eintretend (Gegens. ऐहिक): अत्रायत्तमैहिकमामुम्बिकं च श्रेयः SUÇR. 4,

1, 13. ÇAṆK. zu PRAÇNOP. 3, 11. ग्रामुम्बिकीर्यातनाः SĀH. D. 73, 41. DAÇAK.
in BENF. CHR. 179, 19. VEDĀNTAS. ebend. 203, 10.

ग्रामुप्यकुलक n. nom. abstr. von ग्रामुप्यकुल gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5,
1, 133. ग्रामुप्यकुलिका f. P. 6, 3, 21, Vārtt. 3. ग्रामुप्यकुलीन = ग्रामुप्यकुले

साधुः gaṇa प्रतिज्ञनादि zu P. 4, 4, 99.

ग्रामुप्यपुत्रक n. nom. abstr. von ग्रामुप्यपुत्र gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1,
133. ग्रामुप्यपुत्रिका f. P. 6, 3, 21, Vārtt. 2. KĪÇ. zu 5, 4, 30.

ग्रामुप्यायणं (von ग्रामुप्य, gen. zu ग्रद्म्) m. der Sohn oder Abkömmling
des und des, gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. 6, 3, 21, Vārtt. 2. KĪÇ. zu 5, 4,

30. तैस्त्वा सर्वैर्भुवि व्योमि पार्श्वैःसावामुप्यायणामुप्याः पुत्र AV. 4, 16, 9. 10,
5, 36. 44. 16, 7, 8. 8, 1. ग्रामुप्यायणो वै त्वमसि ÇAT. Br. 2, 3, 4, 11. 7, 2, 4,

11. KĀTJ. ÇR. 12, 2, 18. der Sohn oder Abkömmling eines berühmten
Mannes TRIK. 3, 1, 1. H. 302. MĀLAT. 3, 7. in einer Inschrift Z. f. d. K.

d. M. I, 226. ग्रामुप्यायणं zwei Väter habend PRAVAR. in Verz. d. B. H.
59, 35. ÇAṆK. zu KĀND. Up. 1, 8, 1. 12, 1.

ग्रामूर्तरयस patron. von ग्रामूर्तरयस MBh. 3, 8527. 10293. 12, 1004. 1011.

ग्रामृण von मर् (मृण्) mit आ, s. अनामृण.

ग्रामृत (von मर्, ग्रियते mit आ) adj. sterblich, s. अनामृत.

ग्रामेर्ध्वं adj. (wahrscheinlich von मेनि mit 2. आ) mit dem Geschoss zu
erreichen: ग्रामेर्ध्वस्य रज्ञसो यद्भ्रं श्री अयो वृषाणा वित्तोत्तति मायिनी RV.

5, 48, 1. Comm. von मेना oder von मन् mit आ.

ग्रामोत्तण (von मोत्तय् mit आ) n. das Anheften, Anbinden: केयूरमोत्तण
R. 2, 23, 39 (GORR.: ग्रामोचन).

ग्रामोचन (von मुच् mit आ) n. dass. R. GORR. 2, 20, 43.

ग्रामोद् (von मुद् mit आ) 1) adj. f. आ erfreuend, erheiternnd: वाक् ÇAT.
Br. 4, 3, 2, 13. KĀTJ. ÇR. 9, 13, 29. 10, 3, 8. 6, 9. — 2) m. a) Freude, He-

sterkeit AK. 1, 1, 4, 2. 3, 4, 94. TRIK. 3, 3, 203. H. 316. an. 3, 327. MED. d.
21. ग्रामोद् परं नग्मुः R. 1, 34, 13. — b) Wohlgeruch AK. 1, 1, 4, 19. TRIK.

H. 1390. H. an. MED. BHARṬ. 1, 37. 96. RAGH. 1, 43. AMAR. 58. 91. RṬ. 1,
28. MEGH. 32. PRAB. 60, 6. KATHās. 8, 10. VET. 6, 9. DHŪRTAS. 69, 4. am Ende

eines adj. comp. f. आ BHARṬ. 1, 39. 40.

ग्रामोदायन (von ग्रामोद्) m. N. pr. Verz. d. B. H. 53, 6.

ग्रामोदिन् (von ग्रामोद्) 1) adj. am Ende eines comp. einen Wohlgeruch
von dem und dem habend: नवकुटजकदम्बामोदिनो गन्धवाक्ताः BHARṬ.

1, 42. कुमदामोदिनि voc. f. ÇRUT. 42. — 2) m. ein Parfum für den Mund
AK. 1, 1, 4, 20. H. 1391.

ग्रामोर्षं (von मुष् mit आ) m. Beraubung: स एष यज्ञायुधी यजमानः ।
यथा बिभ्यद्ग्रामोपमतीयादेवमेव यो ऽस्य स्वर्गे लोकौ जितौ भवति तमत्येति

ÇAT. Br. 12, 5, 2, 8.

ग्रामोपिन् (wie eben) adj. beraubend P. 3, 2, 142.

ग्रामोह्निका (von मुह् im caus. mit आ) f. ein best. Wohlgeruch (?)
SUÇR. 2, 163, 14. Oder ist etwa ग्रामोदिका (vgl. ग्रामोद् 2.) zu lesen?

ग्राम्रात s. u. ग्रा mit आ.

ग्राम्रातितं adj. = ग्राम्रातमनेन gaṇa इष्टादि (wo fälschlich ग्राम्रात) zu
P. 5, 2, 88.

ग्राम्रात (von ग्रा mit आ) n. Erwähnung, Ueberlieferung in einem he-
iligen Texte KĀTJ. ÇR. 3, 3, 25. 6, 3, 20. 20, 7, 2. 23, 1, 4.

ग्राम्राय (wie eben) m. die heilige Ueberlieferung, ein heiliger Text